

Hvad har hr. Duetoft imod, at disse menneskelige aspekter kommer ind i nogle velfærdsreformer, der ikke drejer sig om at forsvare systemet, men som drejer sig om at få folk frigjort fra systemet?

Dette er indholdet i De Konservatives forslag til en velfærdsreform, som også er blevet fremlagt som krav i forbindelse med forhandlingerne til efteråret.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når det drejer sig om EU-debatten, må man jo sætte pris på, at hr. Peter Duetoft er så klar, som han er. Man må også sætte pris på, at CD overhovedet ikke lægger skjul på, hvad man egentlig ønsker med EU-integrationen og mere magt til Europa-Parlamentet osv.

Samtidig forstår jeg også godt, at hr. Peter Duetoft mener, at regeringens handlemåde på regeringskonferencen ligger inden for EU-forbeholdene, og at der ikke er tale om nogen fiflerier. Hvad andet kunne man egentlig forvente, at hr. Peter Duetoft ville sige her under afslutningsdebatten?

Men hr. Peter Duetoft må så også forstå, at vi er nogle EU-skeptiske partier, som har en grund til at være meget, meget skeptiske over for den måde, regeringen håndterer regeringskonferencen på, og at vi har en berettiget frygt for, at regeringen reelt fifler med de danske forbehold, og det skyldes to ting.

Det skyldes for det første, at vi ikke kan få nogen som helst klare svar på, om vi er garanteret en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen. Det er den ene ting.

Den anden ting skyldes, at hver eneste gang vi stiller et konkret spørgsmål her i fuld offentlighed i Folketingssalen om, hvad der reelt foretages på regeringskonferencen i forhold til de danske forbehold – jeg har forsøgt flere gange på det forsvarspolitiske område – kan vi ikke få nogen svar. Jeg har stillet både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre spørgsmålet om, hvor langt man kan gå inden for det forsvarspolitiske samarbejde uden at komme i konflikt med det danske forbehold på det område. Jeg har ikke kunnet få noget svar.

Hvordan kan hr. Peter Duetoft så tro, at vi kan få tillid til regeringens håndtering af sagen på regeringskonferencen? Og hvordan vil hr. Peter Duetoft have, at den danske befolkning skal tro, at den danske regering ikke fifler?

Så nu vil jeg prøve med det tredje regeringsparti. Hvor langt mener Centrum-Demokraterne, at regeringen kan gå inden for det forsvarspolitiske samarbejde uden at komme i konflikt med det danske forbehold på det område?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Peter Duetoft hævder, at hans regering overholder de fire undtagelser. Han henviser så til, at man i Edinburgh skulle have afgivet det løfte, at man ikke vil bremse de andre lande. Men hr. Peter Duetoft ved jo godt, at det ikke er det, det handler om.

Dér, hvor den danske regering fifler med undtagelserne, er især på to punkter: Det ene er spørgsmålet om det militære. Jeg har lige for et ganske kort øjeblik siden fået svar fra udenrigsministeren, som bekræfter, at den danske regerings udspil faktisk er et ja til begrebet fredsskabelse. Fredsskabelse handler om militære udrykningsstyrker, som går ind i en international krisesituation. Det vil sige, at det regulært handler om forsvarspolitik. Den danske undtagelse siger, at vi ikke er med i EU-forsvarspolitikken. Så der er altså tale om et brud på den danske undtagelse allerede i det danske regeringsudspil – bekræftet ved det svar, som jeg har modtaget fra udenrigsministeren her for nogle få øjeblikke siden.

Hr. Duetoft kan ikke være uvidende om, at det forholder sig sådan. Jeg går ud fra, at udenrigsministeren har orienteret hr. Duetoft om, hvad det var, regeringen forpligtede sig til med sit udspil.

Det andet er disse flertalsafgørelser, som Niels Ersbøll har været fremme med i forbindelse med det retlige, og som fru Charlotte Antonsen fra Venstre ganske korrekt i Information i dag gør opmærksom på er at underminere den danske undtagelse på det område. For hvad sker der, når der indføres flertalsafgørelser omkring f.eks. asylpolitik og sådan noget? Ja, så siger man godt nok fra regeringens side: Det er sådan noget, hvor vi i hvert enkelt tilfælde kan tage stilling til, om vi skal være med eller ej.

Men så er det ikke længere en folkeafstemning, der afgør det, som hr. Thulesen Dahl var inde på. Nej, så er det noget, man tager stilling til i Folketinget her i hvert enkelt tilfælde. Altså, en underminering, en omgåelse af det folkeafstemningsresultat, der lå den 18. maj 1993.